

všechny hluky a bere na sebe lidskou podobu: je nesmrtelná: má čas. Přichází jako přítel a říká větu. Lhostejno jakou: nějakou. Bože – to znám! – řeknu-li cokoliv, budu usvědčena – zčernám jako každý provinilec – bere na sebe podobu dítěte – vztahuje ručky, prosí mě o pomoc – pozor! udusí mě, jestliže se k ní přikloním! – křičím na ni: smrděj ti voči!! chechtá se mi: nikdy se mě nezbavíš...!!

--- jsme spolu s bestii na jedné reklamní fotografii: ona je krásná, drží perskou kočku, tiskne k ní tvář a usmívá se přímo do objektivu. Já jsem jí k pasu, držím ji za sukni, tisknu se k ní a vzhlížím k ní vzhůru; ona se tulí k perské kočce, je krásná a usmívá se přímo do objektivu ---

Pacičku posuňte ve směru průvleku táhla proti ozubí posunovače. Podložku vysuňte kolmo. Neposunuje-li, přidržte.

Jarní slavnosti trvají:
císařpán, svým národům laje a klna, pronesl řeč: musíme se víc snažit!
ať žije císař pán! ať žije císař pán!
císař nás dobře vede, ale my špatně jdeme!

čí je vina? naše!
co bysme si počali bez laskavé ostrahy císařepána, miláčka našeho?
umřeli bysme!
co uděláme s reptavými neposluchy?
narazíme je na kůl!
ať-žije-císař-pán! ať-žije-císař-pán!

Sídelní město je plné: vykulené chichotavé dívenky v nešťastných pletených čepcích, krevnatí mladíci na krátkých nohách, připraveni si to kdykoli s kýmkoli – kdyby něco – co? – no proto! Stárnoucí slečny v tom nejlepším, co doma bylo, s ulpívavým pohledem, jenž praví: já jsem taková ta žabka dovádívá – ale už na tom tolik netrvám... obrýlení bledí mládenci, vytáhli jako kytky potmě, tatíci, co jim nebude nikdo nic říkat a večer se opijou – a jejich přísné ženy, které už to vzdaly, ale bdí – mnoho, přemnoho nejrozličnějších bytostí nás tu je; obdivuhodně rozmanitých, různých a pestrých – motáme se po trdlišti, plném mámidel, předbíháme se, handrkujem a přeme, neschopni se dohodnout, kdo je první na řadě, neboť jeden každý z nás lační už už si pustit do hlavy kapalné, tekuté, světelné či pevné mámení o překrásném jinde – o skvělém, světlém a čistém, o volném, radostném, báječném jinde, plném báječných bytostí, přátelských, vlídných, hebkých, snědých a pružných: právě se vykouply: kapičky vody schnou na zlaté kůži. Bytosti jsou šťastné: smějí se. Vlasy jim vlají. Obdivujeme je. Milujeme je. A vlastně – když se to tak vezme – jsme